STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 51 * 11/17 dec. 1971
prijs 65 cent

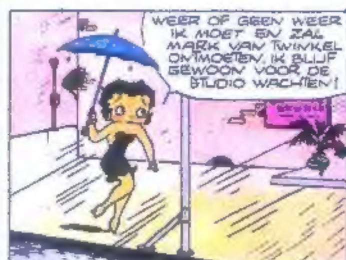
NIEUW!
UGAKI
de samoerai

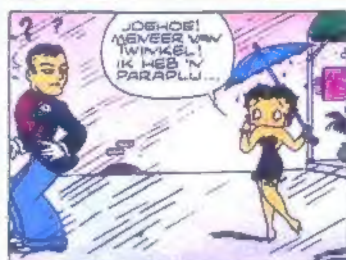

BETTY BOOP

Volgende week

Knallende Prijsvraag

Elvis

Ik zal het kort en simpel houden. Waar blijft een artikel over de gangmaker van het hele pop-gebeuren, namelijk Elvis Presley? Ik ben de naam Presley nu al vele malen tegengekomen in verband met andere minder belangrijke pop-jongens, zoals laatst met T. Rex, maar een artikel over Elvis blijft nu al jaren uit! Het valt toch niet te ontkennen dat Elvis Presley de belangrijkste van alle pop-jongens is; waar was de rock-scène geweest zónder hem?!?

Anton Geertsen, Leerdam

Nergens

Cocco Bill

Ik moet jullie toch 'ns wat zeggen over Cocco Bill. Dat Jacovitti niet normaal kan tekenen, is tot daar aan toe, maar ik begrijp niet waarom elk plaatje vol moet zitten met wolkjes, sterretjes, potloden, klosjes garen, worsten en andere vreemde voorwerpen en gedrochten. Op zo'n manier is het gewoon onmogelijk om het verhaal te volgen. Het is allemaal zo ingewikkeld dat ik nog steeds niet weet waarover het gaat. Misschien is het wel erg geestig hoor, met al dat gefrutsel eromheen, maar ik zie er de lol beslist niet van in!

Loek Pinkelsman, Nijmegen

Het hoeft eigenlijk nergens om te gaan. Kijken maar.

Commercieel

Hoe komt het dat er zo weinig advertenties in Pep staan? Wilt u er geen? Niet dat ik behoefte heb aan reclame voor spuitwater, hoor, maar u zou met het geld zo veel kunnen doen! Een stevige kaft, dure zeldzame strips, meer pagina's, lagere prijs; en door dat alles weer meer abonnees, dus meer geld, dus een nog dikkere voorplaat, posters, meer reclame, meer geld, briefjes van tien gulden als bijlage in Pep: het eind is zoek! U bent niet commercieel genoeg, volgens mij, u zou best eens wat commerciëler kunnen denken.

Wil Heeresma, Groningen

Ach...

HOOFDREDACTEUR
Hetty Hagebeuk
CHEFREDACTEUR
Jan van Gelderen
REDACTIE
Jan de Rooy
Frits van der Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

VASTE MEDEWERKERS
Hans Kresse
Dick Matena
Dino Attanasio
Richard Pakker
Anton Kuyten
Fred Julsing
Johnn Bakker
Gideon Brugman
Jan Meulendijks
Chris Lukàcs
Henk Albers
Willy Lohmann
Yvan Delporte
Daan Jippes
Tonny Koot
Lo Hartog van Banda
Martin Lodewijk
Peter de Smet
Carl Hollander
Jos Looman
Jan Wesseling
Claude Vanheye
Rinus Wilms
Guus de Jong

pep
is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Zeuren

Waarom moet er toch zoveel gezeurd worden in Pep? De een vindt dat Cocco Bill er uit moet, de ander vindt dat de Argonautjes er uit moeten, enzovoort. Dat KAN toch allemaal niet? Denken jullie ook eens aan de andere mensen die de Argonautjes wèl leuk vinden. Er zijn zo veel strips waar ik niets aan vind, maar die sla ik dan gewoon over. Dat kan toch ook? Denken jullie daar maar eens over na...

Sjoerd Meyer, Eindhoven

En met jullie bedoel je natuurlijk iedereen die dit leest.

Norman

Mijn vriendin en ik vinden dat er een Engelbert-boek moet komen! Niet dat de rest van Pep niet leuk is, hoor (er staan gelukkig niet van die flauwe meisjesverhalen in; geef mij maar Asterix), maar de belevenissen van die ene geniale hond (de andere is Snoopy) brengen ons steeds weer in verrukking! Het is zonde om Pep kapot te knippen, anders zou ik een plakboek kopen. Verder willen we graag wat lezen over Norman Greenbaum!

Joke Janssen, Veghel

Rataplan achten wij ook zeer geniaal. Engelbertboek komt heel misschien.

Hoofdprijs

Toevallig was ik thuis toen mij de hoofdprijs werd gebracht die ik met de Pep-prijsvraag had gewonnen. Een prachtige gitaar. Ik kon het eerst niet geloven en sprong een gat in de lucht van blijdschap. Hartelijk, heel hartelijk bedankt voor deze prachtige gitaar. Erg fijn hoor. De volgende keer doe ik weer mee.

Nettie Dek, Overberg

Kom maar eens een riedeltje spelen.

Opperbest

Reuze bedankt voor die nieuwe strip van Hans Kresse, Mangas Coloradas. Ik zat al een hele tijd te wachten op een nieuw Erwin-verhaal, maar dit ziet er ook opperbest uit, hoor! Ik hoop toch dat hij Erwin niet vergeten is. Nog één vraagje: wat betekent Mangas Coloradas?

Steven Middelkom, Amsterdam

Dit is geheel nieuw. Mangas Coloradas (Rode mouwen) is de eerste van een serie indianenstrips.

De helft

Waarom altijd uithalers van popgroepen? Van voetballen houdt iedereen en van popmuziek maar de helft! Ik weet wel dat er speciale sportbladen zijn, maar er zijn ook muziekbladen, en toch...! Ik vind dat Ajax en Feijenoord in Pep moeten komen. Die weten wat voetballen is. Om andere clubs geef ik niet.

Aad de Lange, Amstelveen

Kijk jij maar eens op pagina 24.

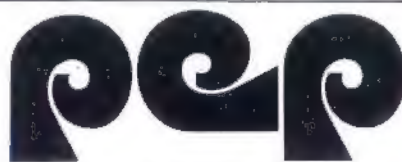
Pagina 3

Waarom beslaat het meest komische gedeelte van Pep — pagina 3 — slechts één bladzijde? En soms zelfs dat nog niet eens, zoals in Pep 43 met maar vier brieven. Ik kan niet aannemen dat er zo weinig post bij jullie binnenkomt.

Peter Stevens, Hilversum

Die post is niet altijd even komisch.

Post voor

postbus 497 Amsterdam

OPLOSSING VAN DE PUZZEL UIT PEP 50

Al varend op de Mississippi
zei tegen Lucky Luke een kippie:
„Bij elke draai,
word ik zo high,
dit is pas een echt trippie."

ook volgende week

Een val in de tijd

nieuwe serie science-fiction verhalen

INHOUD

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees via wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72 97 85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 289, Haarlem, telefoon 023 - 31 92 03. **OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN**: Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72 97 85.
Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.
Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 - 44 37 44.

Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby

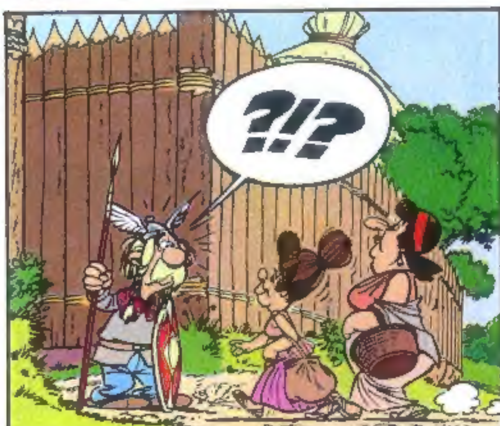

Asterix en de

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

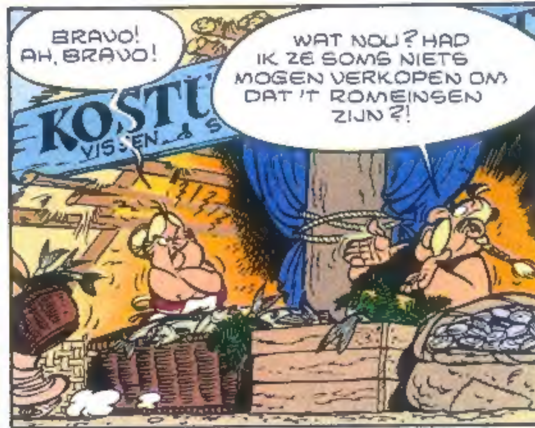

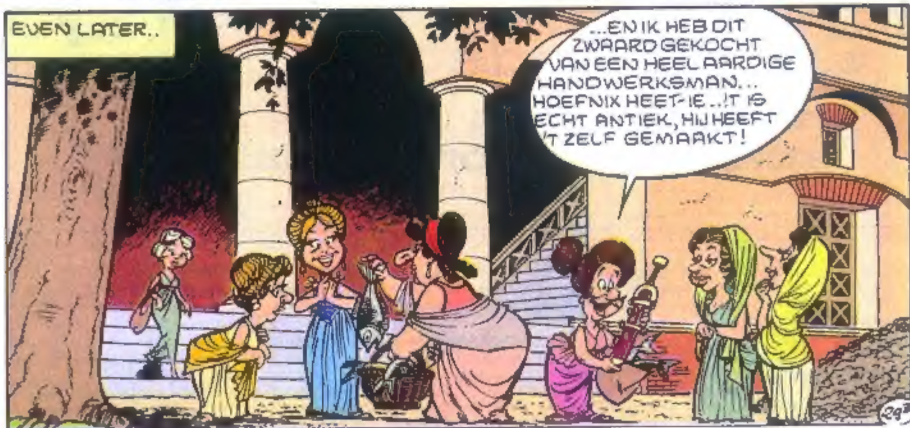

romeinse lusthof

De campagne om mensen aan te trekken voor de Romeinse Lusthof is een succes. De eerste Romeinen komen in het vredige Gallia aan...

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

DOOR: EDDY PAAPE
EN: GREG
VERTALING: JAN DE ROOIJ

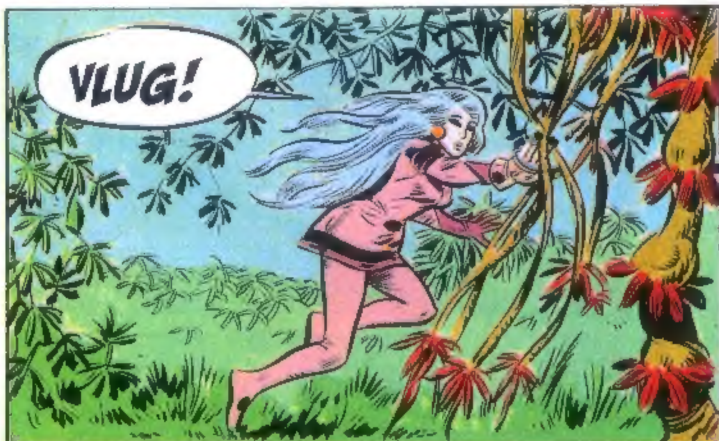

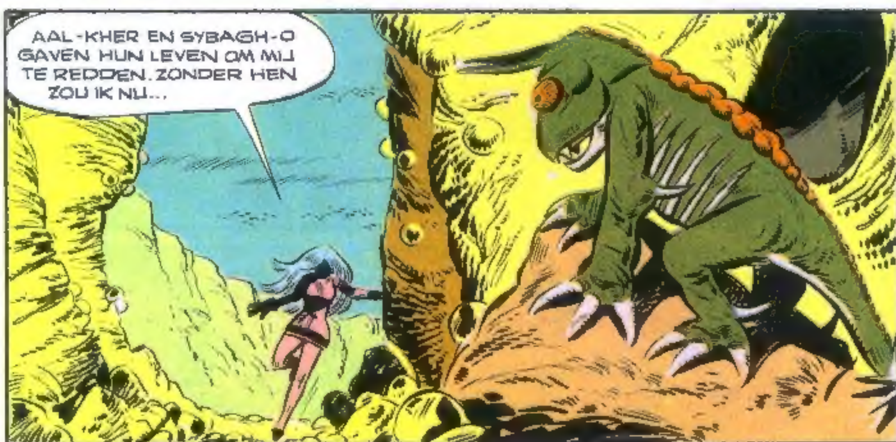
HET WOUD VAN STAAL

Granya en haar helpers zijn onder de indruk geraakt van de „monsters" van Argos. Ze willen ongezien de ruimtehaven verlaten, maar...

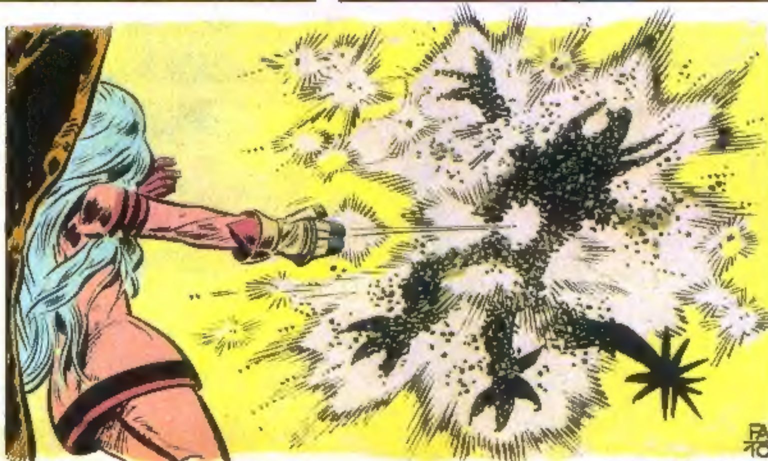

WORDT VERVOLGD

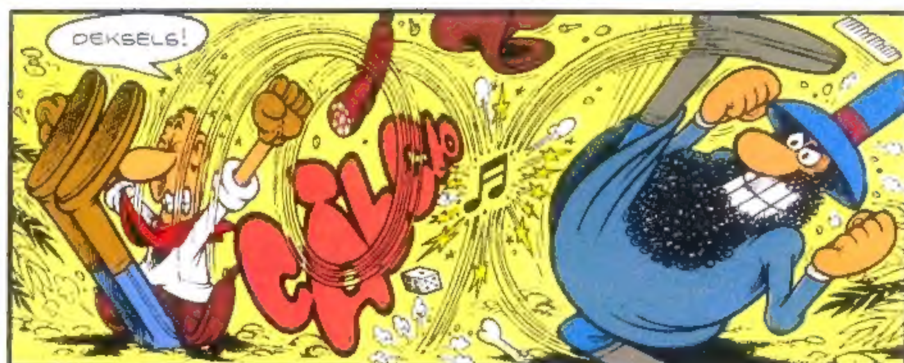
JACOVITTI: COCCO BILL

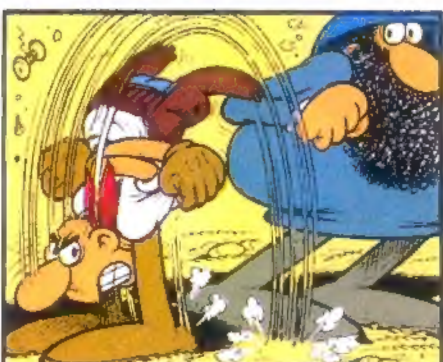

de BILLIPUTTERS

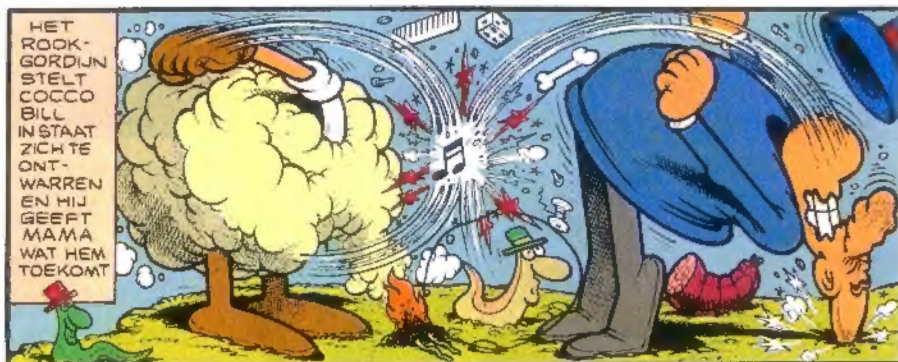
Het gaat nu alleen tussen Mama en Cocco Bill. Zij zijn hun wapens kwijtgeraakt en achtervolgen elkaar over rotsachtig terrein...

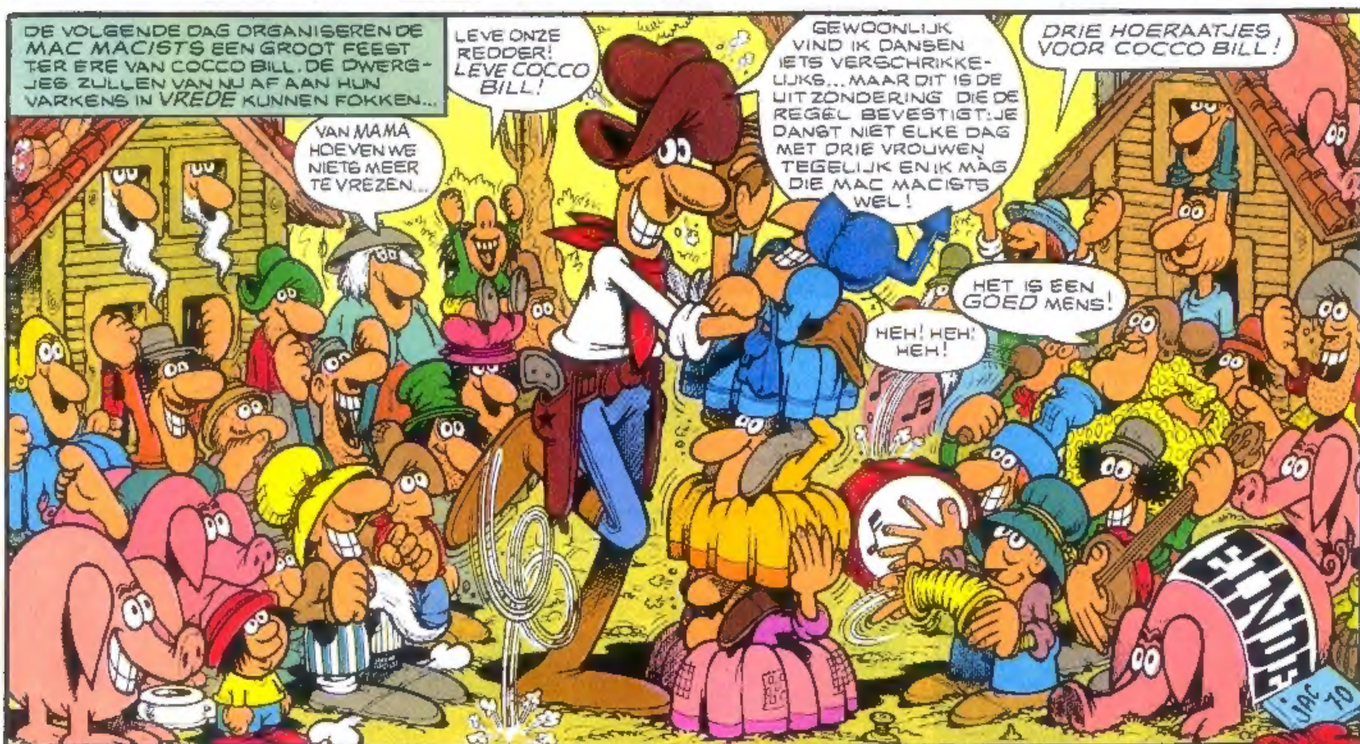

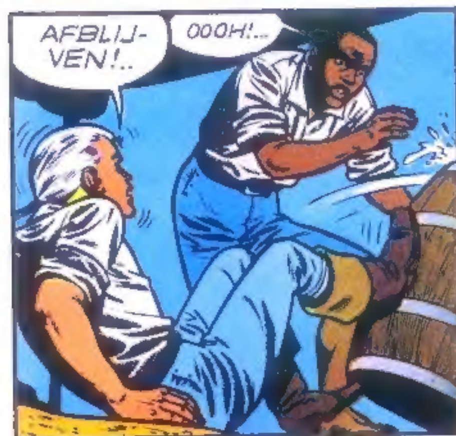
WORDT VERVOLGD

Roodbaard

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: HUBINON
VERTALING: JAN DE ROOIJ

DE SCHAT

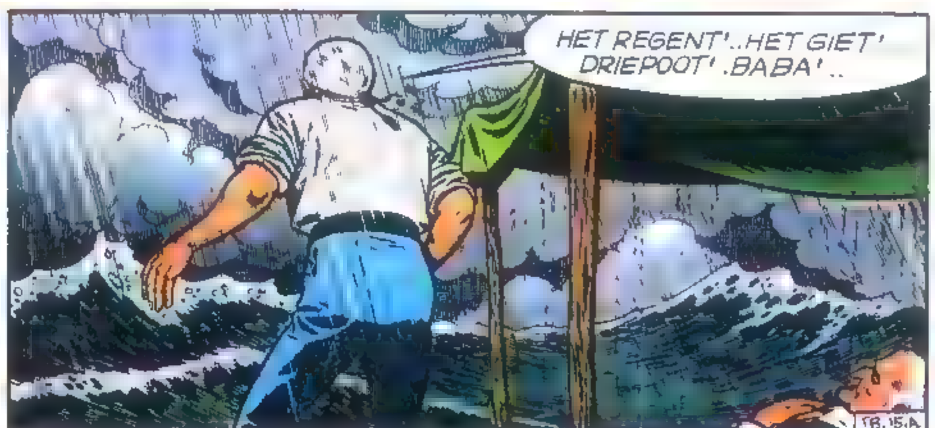
Stark-le-Noir heeft Erik en zijn mannen op een verlaten zandbank achtergelaten. Ze ontdekken dat hun drinkwater vergiftigd is.

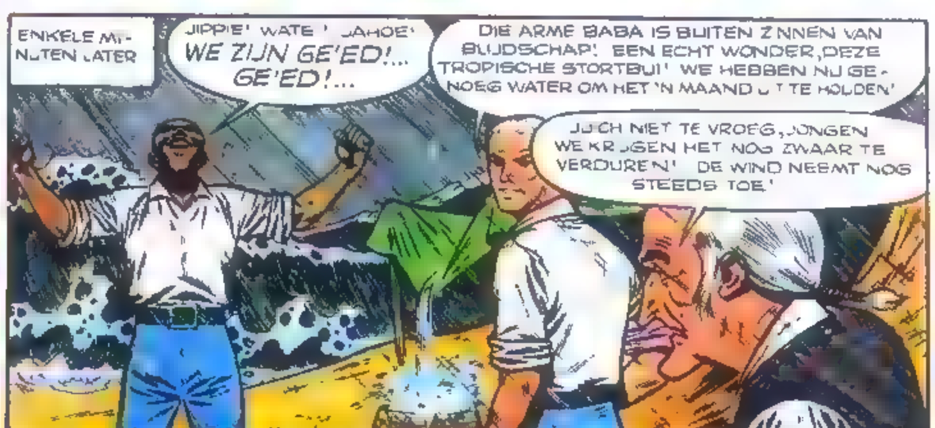

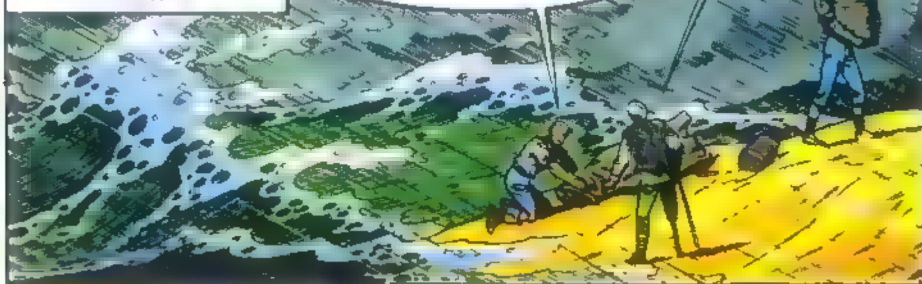

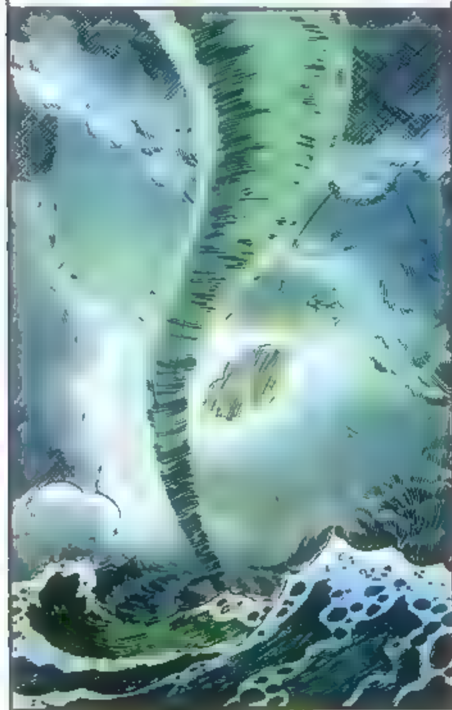
Roodbaard

WELDRA GESELT EEN ORKAAN DE KAAIMAN-ARCHIPEL. ENORME BREKERS STORTEN ZICH OP DE ZANDBANK. DE MANNEN TRACHTEN 'N HOUVAST TE VINDEN.
DRIEPOOT! HELP ME OM DEZE LAP ZEIL OP TE VOUWEN! BABA! BRENG DE MONDVOORRAAD NAAR HET MIDDEN VAN HET EILAND EN GRAAF HET VAT EN DE KIST IN DE GROND! ALS WE NIET VLUG ZIJN SPOELT ALLES WEG!
ALLE BOKKEPOTEN! STRAKS SPOELT HET HELE EILAND NOG WEG, MET ONS ERBIJ

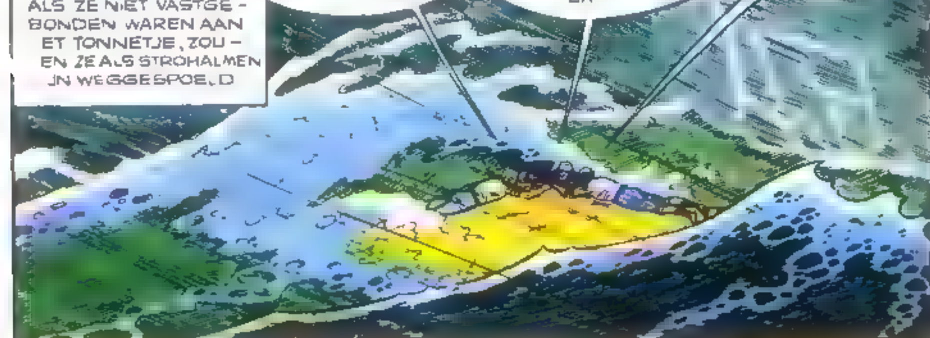
DUIVELS! VOLGENS MIJ KOMT ER EEN WINDHOOS! KOM, WE PROBEREN ONS AAN HET VAT VAST TE BINDEN!
TB 16 A

ERIK HEEFT HET BIJ HET RECHTE EIND MET EEN GERAAS OF DE WERELD VERGAAT, SLINGERT ZICH EEN REUSACHTIGE WATERHOOS DOOR DE KOLKENDE ZEE, OP RUIM HONDERD KILOMETER AFSTAND VAN DE KAAIMAN-EILANDEN. BLIKSEMSTRALEN DOORKLIEVEN DE HEMEL. ALLES WAT DE ORKAAN OP ZIJN PAD ONTMOET, WORDT VERNIETIGD. NIETS WORDT GESPAARD

NOG GEEN DERTIG KILOMETER VAN DE ZANDBANK VOLTREKT ZICH EEN VERSCHRIKKELIJK DRAMA. EEN ZWAARGELADEN SPAANS KONVOOI VLUCHT AL DRIE UUR VOOR DE STORM UIT IN DE HOOP AAN EEN RAMP TE KUNNEN ONTSNAPPEN. TEVERGEEFS! DE TYFOON HAALT DE ONGELUKKIGE GALJOENEN IN, BREEKT ER DE MASTEN AF, SMIJT ZE TEGEN ELKAAR, SCHEURT ZE UITEEN, LAAT ER NIETS VAN HEEL...
WE WORDEN NAAR DE ZANDGRONDEN GEDREVEN
WE KUNNEN DE SCHUIT NIET MEER OP KOERS HOUDEN! WEES KLAAR OM HET SCHIP TE VERLATEN!
TB 16 B

DE DRIE MANNEN OP HET EILAND ZIJN VERBLIND DOOR 'T WATER EN HET HEMELVUUR. ALS ZE NIET VASTGEBONDEN WAREN AAN HET TONNETJE, ZOUDEN ZE ALS STROHALMEN ZIJN WEGGESPOELD
ALLE HAAIEN! DE HEL IS LOS! IK KAN ME HAAST NIET HOUDEN
Z-ZO IETS HEB IK NOG NOOIT MEEGEMAAKT! HIER KOMEN WE GEEN VAN DRIEEN LEVEND UIT
WE HEBBEN NOG GEEN DIE METER ZICHT!

PLOTSELING
KRAAAAK!
DONDERS! HOORDEN JULLIE DAT GEKRAAK? WAT WAS DAT?
IK ZIE NIETS!
TB.16.C

DE SCHAT

UREN LATER, BIJ HET KRIEKEN VAN DE DAG, NEEMT DE ORKAAN LANGZAAM IN KRACHT AF

OEF' DE GOLVEN WO'DEN WAT MINDE'! HET WE'D TIJD' ONS TONNETJE HAD 'T NIET LANG GEHOUDEN'

EINDELIJK' NU ZIEN WE TENMINSTE WEER WAT' IK VRAAG ME AF WAAR DAT GEKRAAK VANDAAN KWAM DAT WE VANNACHT HOORDEN'

HET KLONK ALSOF ER BOMEN TEGEN ELKAAR OPBOTSTEN EN OPENSPLETEN' DE MIST TREKT AL OP, ZIE JE? WE

OOH . E'IK! D'IEPOOT' KIJK DAA' EENS!!...

OH! GROTE GODEN'

TB.17.A.

EEN . EEN WRAK!' DE OVERBLIJFSELEN VAN EEN GALJOEN! DAAR KOMT DAT GEKRAAK VAN VANNACHT VANDAAN!..DIT ONGELUKKIGE SCHIP IS HIER GESTRAND EN TOEN AAN STUKKEN GERETEN'

DE TYFOON MOET HET HIERHEEN GEDREVEN HEBBEN'..DONDERS' MISSCHIEN HEBBEN EEN PAAR MAN ZICH AAN DAT KARKAS KUNNEN VASTKLAMPEN, MAAR NIET EEN KAN DIE HEL OVER LEEFD HEBBEN'

ALLE OPVA'ENDEN MOETEN HET LEVEN HEBBEN VE'LO'EN! ..DE ZEE VOE'T ZE NAA' WIE WEET WAA'

KOORTSACHTIG DOORZOEKEN DE DRIE MANNEN HET VERSPLINTERDE WRAK...

NIETS' ZELFS GEEN LIJK VAN EEN VERDRONKEN ZEEMAN' DE ZEE HEEFT ALLES SCHOONGEWASSEN

OOK VOOR ONS IS DE ORKAAN RAMPZALIG GEWEEST' WE HEBBEN NOG GEEN KWART VAN ONZE LEVENSMIDDELEN OVER' DE REST IS WEGGESPOELD OF BEDORVEN'

DAT IS NIETS DE ORKAAN HEEFT ONS BEVRIJD!...

TB.17.B

BE BEVRIJD??

JA ER LIGT HIER TIEN KEER ZOVEEL HOUT, TOUW EN IJZERWERK ALS WE NODIG HEBBEN OM EEN VLOT TE MAKEN DAT ONS NAAR HISPANIOLA KAN BRENGEN'

VE'D'AAID' DAT IS WAA', JONGEN' HANDEN UIT DE MOUWEN EN AAN 'T WE'K'

EEN PAAR UUR LATER

WE ZULLEN EEN MAST EN EEN RA MAKEN OM ONS TENTZEIL AAN OP TE HANGEN!

WE HEBBEN GEEN KAA'T OF KOMPAS'

OCH' WE RICHTEN ONS WEL OP DE ZON EN DE STERREN' ALS WE MAAR RECHT NAAR HET NOORDEN BLIJVEN VAREN BEREIKEN WE HISPANIOLA

TB.17.C

WORDT VERVOLGD

ALFRED DE WEES

een brede schoot zit ook niet lekker

TEKEN NGEN CLAIRE BRETÉCHER - TEKST Y DELPORTE EN C BRETÉCHER - VERTAL NG ERIK OSTIA

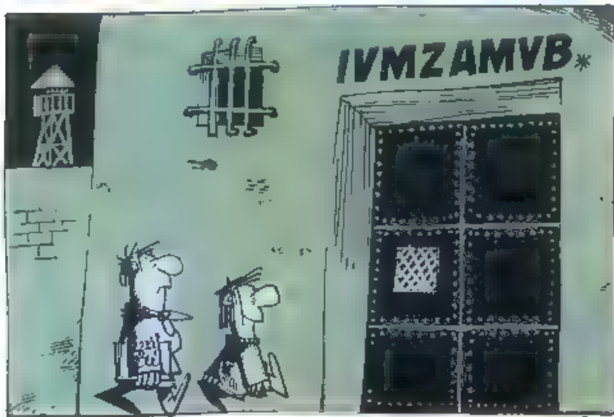

ALFRED DE WEES

* INSTITUUT VOOR MINDERJARIGEN ZONDER AANTOONBARE MIDDELEN VAN BESTAAN

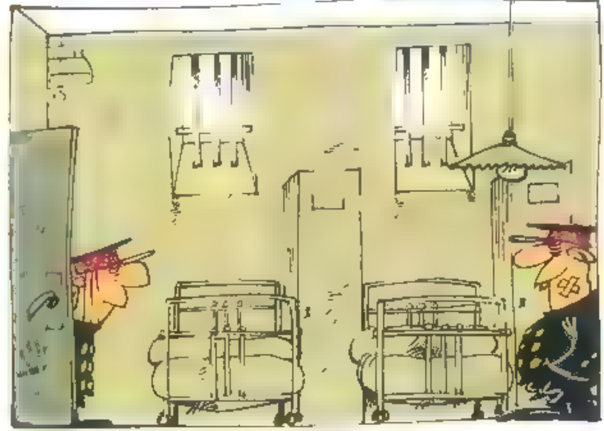

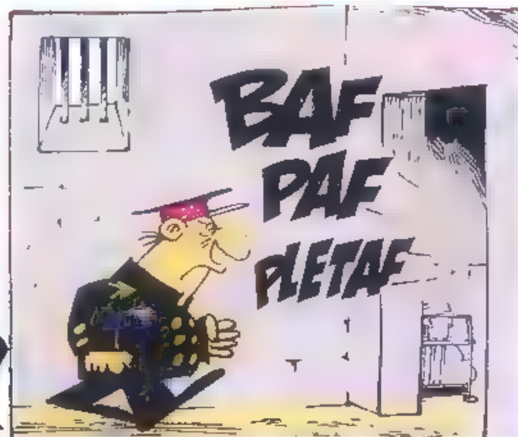

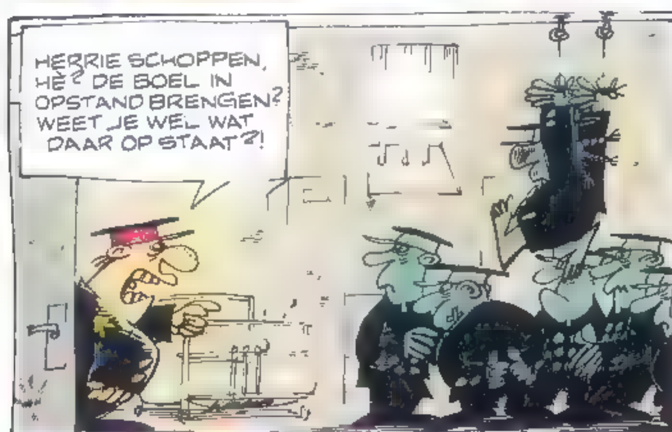

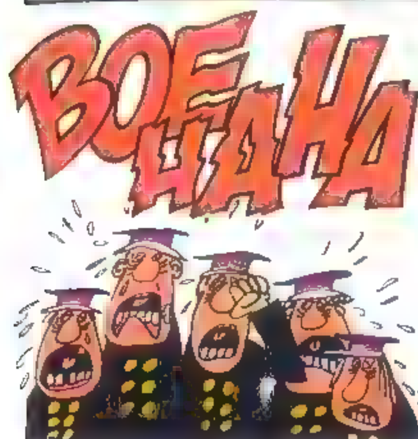
een brede schoot zit ook niet lekker

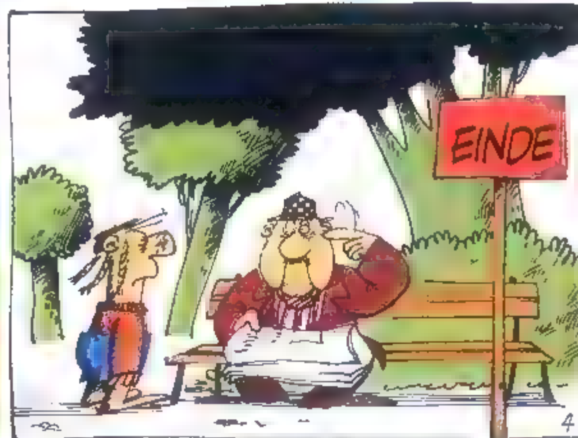

puzzelen met UGAKI DE SAMOERAI

OP HET SCHILD VAN DE SAMOERAI STAAT DE EED DIE HIJ STEEDS GETROUW BLIJFT. UITERAARD STAAT HIJ ER IN JAPANSE KARAKTERS. BEGIN NU HELEMAAL RECHTS ONDERAAN OP HET SCHILD EN BEKIJK DE TEKENTJES VAN ONDER NAAR BOVEN. ELK TEKENTJE STELT EEN LETTER VOOR. GELIJKE TEKENS ZIJN GELIJKE LETTERS. EEN PUNT (.) BETEKENT HET EINDE VAN EEN WOORD EN STAAT STEEDS TUSSEN TWEE WOORDEN IN. PROBEER EENS TE ONTDEKKEN HOE DE TEKST LUIDT. DE LETTER I EN DE LETTER A KRIJG JE GRATIS.

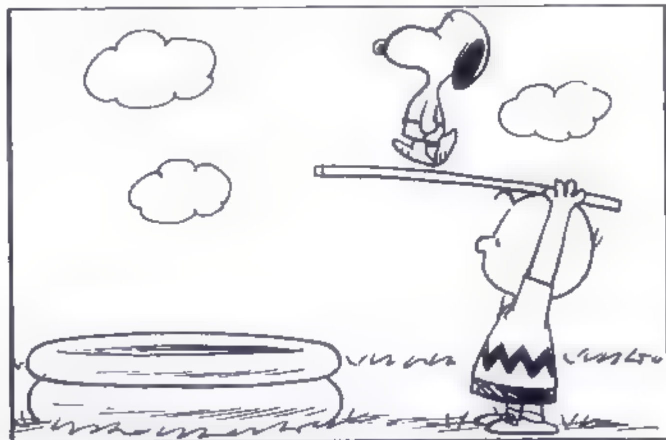
IDEE JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING HENK ALBERS

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

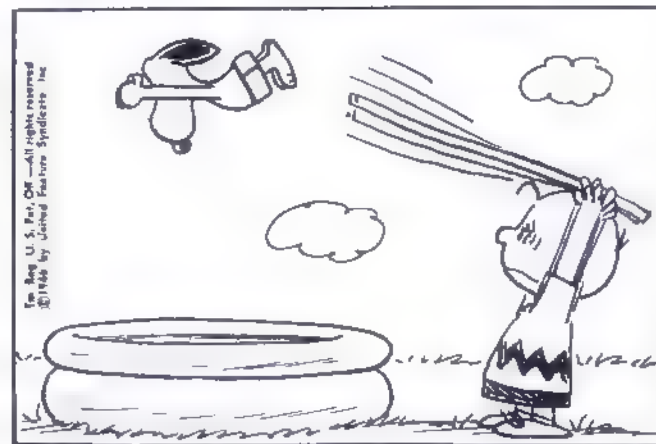

Cat Stevens

tekening: Peter de Smet
tekst: Jan de Rooij

pep POP

Eindelijk is Cat Stevens dan doorgestoten naar de top van de popscène. De inwendige ziekte die hem een jaar aan het bed gekluisterd hield is hier vreemd genoeg de oorzaak van. Tijdens zijn ziekte kwam Cat tot de conclusie dat hij tot die tijd eigenlijk alleen maar gewerkt had om roem en centjes te vergaren. Een vrij nutteloze zaak naar zijn idee. De Cat Stevens van nu heeft weinig gemeen met de 17-jarige carrièremaker die indertijd door ex-Springfield Mike Hurst ontdekt werd. Hurst was razend enthousiast over zijn ontdekking die een volkomen eigen benadering van de muziek en het zingen bleek te hebben. Ook Dick Rowe, het hoofd van de promotie-afdeling van Decca, was die mening toegedaan. De publiciteitscampagne die hij voor Stevens op touw zette, mocht er wezen. De brave Cat, die op het Deram-label met zijn eigen compositie I Love My Dog zijn debuut maakte, werd in blitse kostuums gestoken, naar de tandarts en de kapper gestuurd en vervolgens het toneel opgeduwd om de ene na de andere popshow af te werken. Na de hits Matthew And Son, I'm Gonna Get Me A Gun en A Bad Night kwam de publiciteitsmachine pas goed op gang. Met de wensen van Stevens werd muzikaal gezien door niemand rekening gehouden. Geheel tegen zijn zin in werden zijn eenvoudige melodietjes geplaatst tegen decors van uitvoerige instrumentaties. Stevens — zijn eigenlijke naam is Stephen Georgiou, hij heeft een Griekse vader en een Zweedse moeder — ging aan die willekeur kapot, raakte oververmoeid en moest met een dichtgeklapte long in een sanatorium worden opgenomen.

Hier schreef hij bijna alle songs voor het album Mona Bone Jakon. Liedjes die opvielen door hun trefzekerheid en hun eerlijkheid. Na de kuur, die hij één jaar volgde, stapte hij met zijn songs naar Chris Blackwell, de directeur van Island Records, omdat zijn contract met Decca inmiddels verlopen was. Chris bood Cat meteen een studioruimte aan en gaf hem de gelegenheid songs op te nemen naar zijn eigen goeddunken. Een voor Stevens onvoorstelbaar geweldige situatie. Begin 1970 werd zijn eerste Island-album uitgebracht. Het kreeg goede kritieken, verkocht redelijk en de van de elpee getrokken single Lady D'Arbanville belandde in de Top Tien van bijna alle Westeuropese landen. Het was een single waar de 23-jarige zanger voor het eerst helemaal achter kon staan. Vanaf Mona Bone Jakon levert Stevens alleen nog maar opvallend fraaie produkties, die een stuk minder commercieel zijn dan vroeger. Het gaat hem nu om de artistieke inhoud van wat hij maakt. Met de pas uitgebrachte lp Teaser And The Firecat heeft Stevens een mijlpaal bereikt. De muziek, een mengsel van folk en blues, is rustig en werkt erg ontspannend. Mooi zijn het Spaans getinte Ruby Love, het Changes IV (Don't you feel the changes coming) wat gekenmerkt wordt door fel gitaarspel en weinig gevoeligheid en Moonshadow, een rustig voortkabbelend liedje dat tegen het eind een andere kant opgaat dan je verwacht. In Amerika wordt Stevens al op één lijn gesteld met Bob Dylan en Neil Young. Dat lijkt ons vooralsnog een beetje overdreven. Maar dat Cat een hele grote gaat worden, is wel zeker.

FLIPPIE FLINK

DOOR MORT WALKER

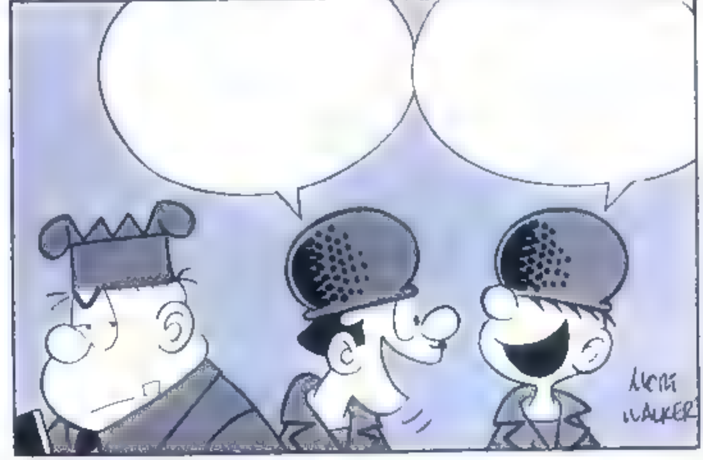

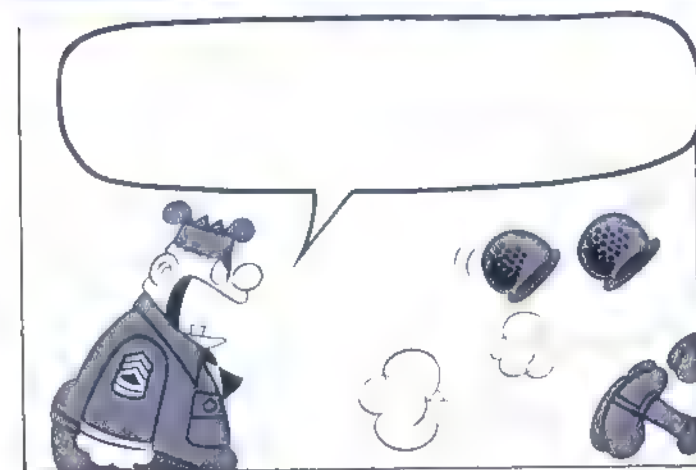

de Smartlap...

Door Willy Lohmann

ALS EERSTE NUMMER LAAT JACKIE DROESEM HOREN:

O MOEDER, WAAROM LIET JE MIJ ALLEEN? ZOALS JIJ WAS ER TOCH NIET EEN!

GEVOLGD DOOR HET HARTVERSCHEURENDE:

EENZAAM EN VERLATEN MOET IK HEEL HET LEVEN DOOR. IK VRAAG MIJ AF WAAR DIENT DIT ALLES VOOR?

HOE BEELDEND VERTOLKT JACKIE DROESEM DE KLAAGZANG:

O ANITA, MIJN LIEF, ANITA IS DOOD! IK DRAAG DE SCHULD EN MIJN SCHULD IS GROOT!

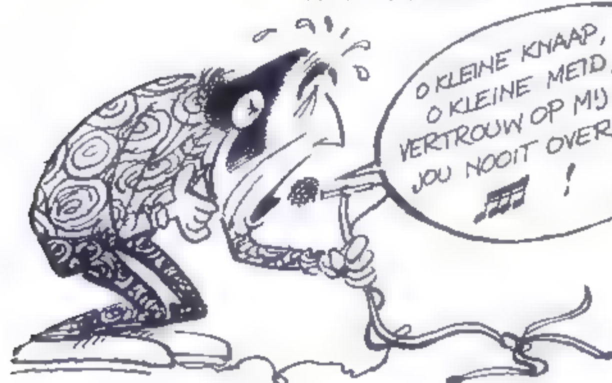
EN DAN LUISTEREN WE NAAR:

VADER MIJN VADER, IK VRAAG ALLEEN JE HAND! IK DIENDE TOCH SLECHTS HET VADERLAND!

JACKIE GAAT VERDER MET HET ONTROERENDE:

O KLEINE KNAAP, O KLEINE MEID, VERTROUW OP MIJ DIE JOU NOOIT OVERRIJDT !

OM TE BESLUITEN MET DE NIET TE STELPEN DROEFENIS IN:

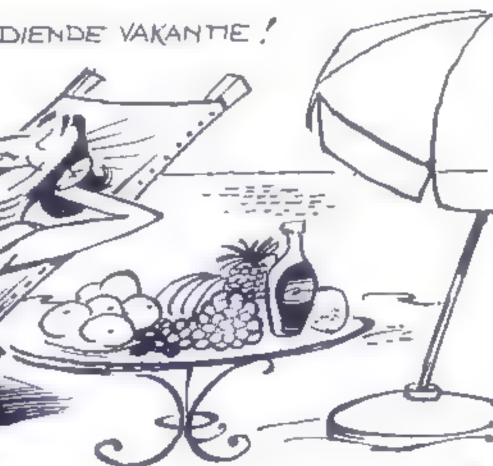
ER IS ZOVEEL LEED, ER IS ZOVEEL SMART, MAAR WIJD OPEN IS ALTIJD MIJN HART !

NA AL DEZE ELLENDE GUNNEN WIJ JACKIE DROESEM ZIJN WELVERDIENDE VAKANTIE!

AJAX

Foto: Guus de Jong

Achterste rij, v.l.n.r.: Bob Haarms (assistent-trainer), Stefan Kovacs (trainer), Barry Hulshoff, Piet Keizer, Horst Blankenburg, Wim Suurbier, Gerrie Mühren, Arnold Mühren, Johan Neeskens, Ruud Krol, Sies Wever, Salo Muller (verzorger) en Han Grijzenhout (assistent-trainer).
Voorste rij, v.l.n.r.: Heinz Schilcher, Sjaak Swart, Arie Haan, Ruud Suurendonk, Heinz Stuy, Johan Cruijff, Dick van Dijk, Gerrie Kleton en Johnny Rep.

pep

uithaler

Tekening
Willy Lohmann

Tekst
Jan de Rooij

JAN DE

Eindelijk staat dan op de lijst van Nederlandse wereldkampioenen de naam van een motorcoureur vermeld: Jan de Vries. In september greep de 27-jarige uit Sint Jacobi Parochie afkomstige Fries op het Madrileense Jamaracircuit de wereldtitel in de 50 cc klasse. Een prachtige beloning voor het maanden lange zwoegen.
Als we hem thuis gaan opzoeken, verwachten we een man te ontmoeten waar de koelbloedigheid en de onverzettelijkheid van afstraalt. Maar aan die beschrijving beantwoordt Friese Jan helemaal niet. De kampioen blijkt een klein manneke te zijn met een jongensachtig gezicht dat verbaasd de wereld inkijkt. Zo op het eerste gezicht iemand die best eens enthousiast over de laatste aanwinsten van zijn sigarebandjesverzameling zou kunnen gaan praten. Maar schijn bedriegt. Jan de Vries is een keihard coureur die met ware doodsverachting verbitterde duels uitvecht op een onwaarschijnlijk fragiel bromfietsje. Kleine Jan is een reus in de motorsport. Een zwijgzame, bescheiden en uiterst sympathieke geweldenaar op de brommer.
Zijn liefde voor de mechanische sport is in de Friese dreven gegroeid. „Toen ik zestien was, trok ik voor het eerst met m'n bromfiets naar de grasbaanraces. Die zijn hier in het noorden erg populair. Je moet je brommer dan zo ver zien op te voeren dat hij sneller gaat dan die van de concurrentie. Een kwestie van technisch inzicht. Ik had in het sleutelen net zoveel lol als in het rijden zelf. Die grasbaanraces waren een uitstekende leerschool."
Als in 1965 Kreidler-Stuttgart de race-afdeling opheft omdat de 12-versnellingsmachines bij de wereldkampioenschappen niet opkunnen tegen de pk's van de Japanse Suzuki, besluit de Amsterdamse importeur Henk van Veen twee motoren over te nemen. Na een advertentie in het weekblad Motor krijgt Van Veen al gauw de beschikking over een legertje coureurs die wel op zijn machines willen rijden. Na proefritten op Zandvoort worden er twee jongens uitgeselecteerd: Aalt Toersen en... Jan de Vries. Vervolgens geeft Van Veen de twee motoren aan Toersen en de ouwe rot Cees van Dongen, iemand waar De Vries verschrikkelijk veel van heeft geleerd. Wanneer in 1970 Aalt Toersen na een hooglopende ruzie met Van Veen zijn Kreidler voor een Jamathi omruilt,

VRIES

krijgt Jan de kans van zijn leven (hij was inmiddels in '69 als vierde en in '70 als vijfde bij de wereldkampioenschappen geëindigd). Van Veen haalt hem weg bij zijn Leeuwardense werkgever en geeft hem de gelegenheid zich optimaal op het nieuwe seizoen voor te bereiden. Samen met de Westduitser Jürg Johann Muller (verbonden aan de technische hogeschool van Essen), monteur Jaap Voskamp en coureur Jos Schurgers gaat Jan het ontwerp van de oorspronkelijke Kreidler drastisch wijzigen. Jan de Vries: „Allereerst verlaagden we het gewicht van de machine met acht kilo, we kregen daardoor een superlaag frame. Daarna hebben we de stroomlijnkap zo gevormd dat de luchtweerstand met 20 procent gereduceerd werd. Dat alles was het werk van Voskamp en Schurgers. Zelf heb ik er met Muller voor gezorgd dat de motor zeventien pk bij 16.000 toeren ging leveren. Daardoor wonnen we een volle pk op de gemiddelde tegenstander." En Jan het wereldkampioenschap.

illustratie
Hans G. Kresse

DE LIST VAN DE VEEDRIJVERS

Texas begon een ander aanzien te krijgen. Het recht van de sterkste telde nog altijd zwaar maar steeds meer ranchers begonnen het nut van samenwerking in te zien. De uitgestrekte vlaktes waren niet langer vrij. Overal verrezen draadversperringen, het grote land was opgedeeld aan veebezitters en ieder deed op zijn manier zijn best om zijn koeien in leven te houden. Talrijk waren de vijanden van de kudde: giftige gewassen, bloedzuigers, ziekteverspreidende insekten, horzels, wolven, veedieven... en dan nog het gebrek aan voldoende drinkwater.

Toch had Brad Hobson kans gezien in vier jaar tijd zijn veestapel te verdubbelen. Zijn bezit bestond uit taaie langhoorns die zich op de vlaktes goed in leven wisten te houden. Ze waren bestand tegen weersomstandigheden en ziektes waaronder andere koeiensoorten bezweken en ze konden het vaak zelfs tegen de wolven opnemen.

Daarom had Brad Hobson in Field City een voordelige koop afgesloten en dreef hij nu een deel van zijn vee naar die stad. Maar om de voor de slacht bestemde runderen op de plaats van bestemming te krijgen, moest hij door het gebied van andere ranchers. Meestal leverde de doortocht weinig moeilijkheden op, want vroeg of laat moest ieder dit zelfde.

Maar een nieuwkomer, een Schotse avonturier die zijn geluk in de nieuwe wereld was komen beproeven, wilde hem geen doortocht verlenen. Brad Hobson probeerde de man aan het verstand te brengen dat hij niet om diens uitgestrekte ranch kon heen trekken, want twee dagtochten ver was er geen water te vinden en zelfs langhoorns zouden dat niet halen. 'Als ik dat zou doen, zou ik mijn vee uitgedroogd en halfdood moeten afleveren aan de koper en die zou gek zijn als hij dat pikte.'

'Niets mee te maken,' luidde het antwoord.

De ploeg cowboys die Brad voor de lange tocht in dienst had genomen en die hem graag mochten, wilde er weinig woorden aan vuil maken.

'Gewoon dat draad doorknippen, baas en het vee over zijn land jagen of hij wil of niet.'

'Dat wordt knokken, jongens.'

'Nou, dan wordt het knokken.'

Brad liet kamp opslaan en besprak de moeilijkheid met de ploegbaas. Hij was een vredelievend man, maar in Field City wachtte een koper die voor zijn kudde een forse prijs geboden had. Zou zo'n nieuwkomer die eerste kans om eindelijk winst te maken dan mogen bederven? Maar zoals gezegd, Brad was een vredelievend man. Hij besloot er een nachtje over te slapen. Hier was water genoeg en iedereen kon een dag rust gebruiken. Morgen zou hij nóg eens met de Schot gaan praten en daarna kon hij het altijd nog op knokken laten aankomen.

De volgende dag reed Brad Hobson met zijn ploegbaas het terrein van de Schot binnen en het duurde niet lang of hij zag zich de weg versperd door de baardige nieuwkomer en zijn knechten.

'Berg die schietijzers maar weg, jongens,' zei Brad. 'Als ik moeilijkheden kwam maken, was ik met de hele ploeg gekomen, nietwaar?'

De Schot gaf zijn mannen een bevel en ze trokken zich een eind terug, maar bleven waakzaam loeren naar de binnendringers.

'Nou,' zei Brad, 'wat zit er allemaal achter dat je mijn vee niet wilt laten passeren? Ik zal ze steeds in beweging houden dus je land zal niet kaalgevreten worden en water heb je genoeg. Kom met een goede smoes, vriend want ik heb een hekel aan ongastvrijheid.'

De Schot keek nog steeds onvriendelijk, maar bleek nu iets spraakzamer. Hij antwoordde stug: 'Ik weiger je geen doorgang om gewoon dwars te zijn, maar omdat ik een grondige reden heb. Jij wilt een kudde van die karbouwen van langhoorns over mijn grond en door mijn rivier jagen en dat kost mij mijn veestapel. Ik heb korthoorns.'

Brad zuchtte diep en vloekte. Nu was hem alles duidelijk. De korthoorns waren veel minder dan de langhoorns tegen allerlei ziekten bestand, als hij die twee kuddes met elkaar in aanraking bracht, zou dat kunnen betekenen dat de langhoorns het vee van de Schot infecteerden met kwalen waar ze zelf geen last van hadden maar waaraan de korthoorns konden bezwijken. Het was een wonder dat de Schot die zwakke dieren in leven wist te houden in dit meedogenloze klimaat. Een taaie, geharde langhoorn kon veel beter tegen hitte en kou de, tegen droogte en schaarste, en tegen de kwaadaardige infecties van muggen en vliegen.

De Schot raadde wat hij allemaal dacht. 'Als ik ze nog één winter in leven kan houden,' zei hij, 'dan heb ik kalveren die hier geboren en opge-

door
Quint

fokt zijn en die zijn veel beter tegen alles bestand, die hebben een kans. Maar jouw vee kan mijn water verpesten, kan rottigheid achterlaten waaraan het mijne krepeert. Nou weet je het

Ja, nou wist Brad het. Maar wat moest hij doen? Twee dagen zijn langhoorns opjagen over droog gebied zouden ook zij niet overleven. Dan kwam hij met geraamtes in Field City aan. Hij keek zijn ploegbaas aan en die haalde somber zijn schouders op

‚Geen keus, baas. Het is jouw vee of zijn vee'

De Schot knikte. ‚Ja, het is hard.' Hij keek de twee mannen aan met een vastberaden blik ‚Het zal wel knokken worden, maar wat kan ik anders?'

Brad Hobson keerde diep in gedachten naar het kamp terug. Zich een weg door het ranchgebied van de Schot breken, ten koste van diens vee, wilde hij niet. Maar een fatale omweg maken waaraan zijn eigen vee zou bezwijken

Ze waren al drie uur terug in het kamp en hij had nog geen besluit genomen. De cowboys liepen opgewonden heen en weer, want het was duidelijk dat er geen andere oplossing voor dit probleem bestond dan een gewelddadige Toen naderde de Schot met zijn mannen en hij had twee muilezels bij zich die een platte kar trokken. Op die kar lagen grote zakken.

De nieuwkomer reed het kamp binnen zonder zich iets van het schelden van de cowboys van Brad aan te trekken. Hij hield zijn paard voor Brad stil en keek vrolijk grijnzend op hem neer

‚Ik heb een idee,' zei hij.

Brad Hobson keek zwijgend op in dat rode gezicht met de ijzerkleurige knevel Hij was niet in de stemming voor grapjes

‚Jullie moeten die omweg maken, daar zit niets anders op. Maar kunnen jullie geen watervoorraad meedragen?'

De ploegbaas lachte kort Brad zelf zei niets Water meedragen voor zoveel koeien!

De Schot bleef grijnzen. ‚Ik weet wat je denkt, veteraan Je denkt dat ik een zonnesteek heb opgelopen Maar ervaring is ook niet alles. In mijn land hechten we ook waarde aan... fantasie

‚En dan nemen ze vee mee naar hier dat krepeert bij een muggesteek,' hoonde de ploegbaas

De Schot was niet uit zijn humeur te krijgen

‚Jij en ik,' vervolgde de Schot, ‚worden door het noodlot tegen elkaar opgestookt.' Hij hield ineens veel van praten die nieuwkomer ‚Dus moeten jij en ik een list gebruiken tegen het noodlot, inplaats van met elkaar te knokken Een veedrijvers-list om zo te zeggen

Zelfs de rumoerige cowboys bij het vuur hielden nu hun grote mond, luisterden verbaasd De Schot wees naar de kar met de volle zakken

‚Kijk daarin zit mijn hele zoutvoorraad. Die geef ik je cadeau om mijn goede wil te tonen

Hij zweeg triomfantelijk. Brad verloor zijn geduld Zijn grote handen zakten gevaarlijk dicht naar zijn revolvers. ‚Ben je hierheen gekomen om me voor de gek te houden?'

‚Wacht nou even. Dat zout strooien we uit op de grond. Wat doen jouw karbouwen, die likken zich wezenloos. En wat doen ze vast en zeker nadat ze zo'n smak zout naarbinnen hebben gekregen? Ze krijgen dorst en drinken tweemaal zoveel als ze normaal zouden doen En wat doen jouw en mijn mannen? Wij geven ze geen tijd om dat water uit te zweten maar drijven ze vannacht en morgen regelrecht naar Field City om mijn ranch heen. Met al dat water in hun donder kunnen die langhoorns best een dag zonder. Wat denk jij?'

Brad Hobson stond sprakeloos. Hij keek van de Schot naar zijn ploegbaas. Die keek terug met opengezakte mond. Na een tijd klapte die mond dicht De Schot wachtte zwijgend Brad zuchtte diep

‚Van zo'n idioot plan heb ik nog nooit gehoord'

‚Ik ook niet,' zei de ploegbaas

‚Ik evenmin,' zei de Schot. ‚Maar ik heb fantasie'

‚Het is eigenlijk simpel...' zei Brad

Ze gingen onmiddellijk aan het werk En alles ging precies zoals de Schot had voorspeld, ondanks al zijn gebrek aan ervaring. De langhoorns likten gretig het zout op, dronken zich tonrond aan de rivier en werden daarna met man en macht in beweging gebracht. De tocht zonder rustpauze van één dag en één nacht naar Field City was een zware ruk over dor en heet gebied, maar met een dubbele ploeg viel het te doen In een redelijke conditie bereikten de langhoorns Field City waar de koop tot ieders tevredenheid gesloten werd.

‚Tot volgend jaar,' zei de Schot bij het afscheid ‚Ik zorg voor het zout. Daar maken we een traditie van'

DICK TRACY de

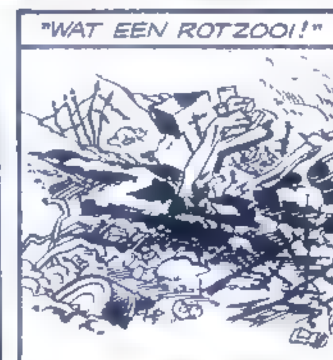

terugkeer van GROOVY

DOOR:
CHESTER GOULD
VERTALING.
FRITS VAN DER HEIDE

Groovy is vast besloten bij de politie te gaan. Hij heeft zojuist op het hoofdbureau zijn ontwerp van het ideale politie-uniform getoond..

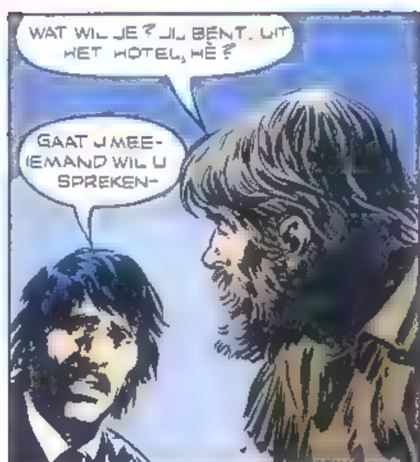
WORDT VERVOLGD

MANGAS COLORADAS

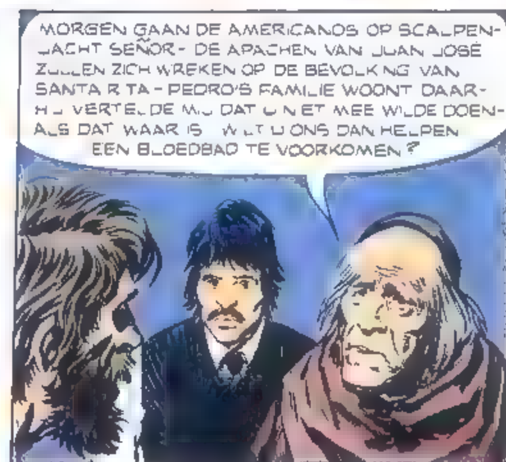

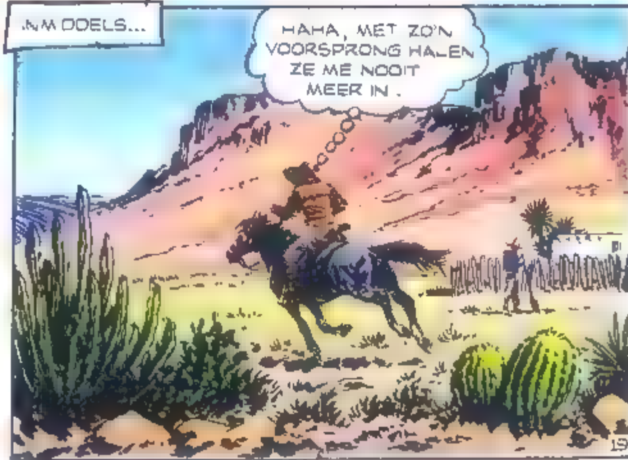

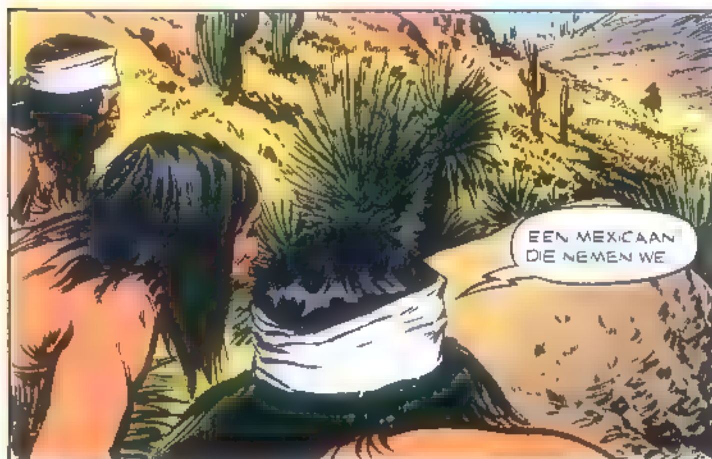
WOESTIJN VAN WRAAK

DOOR
HANS G. KRESSE
MET MEDEWERKING VAN
ANTON KUYTEN

De pelsjagers die door een zekere Johnson uit de gevangenis gehaald zijn, gaan op Indianen jagen. Een afschuwelijke bezigheid

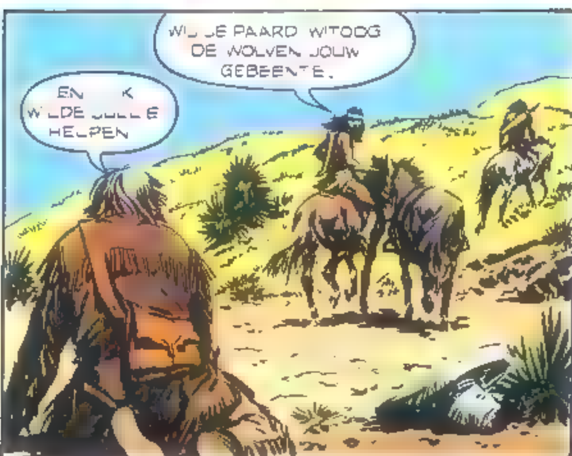

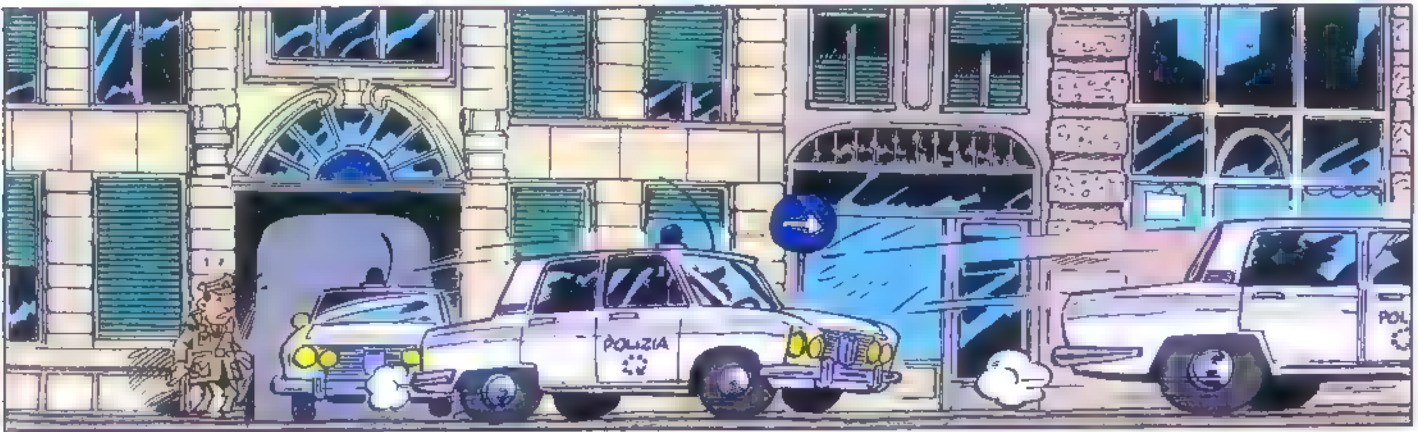

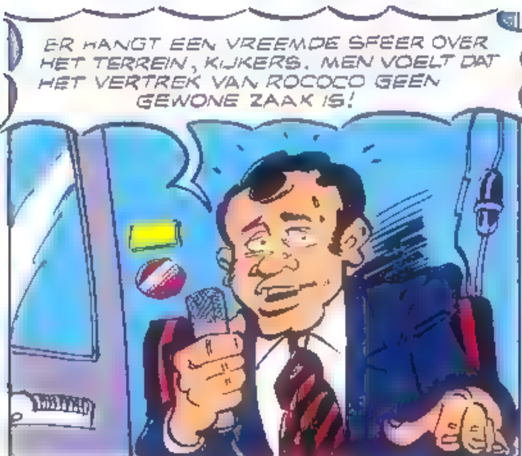
WORDT VERVOLGD

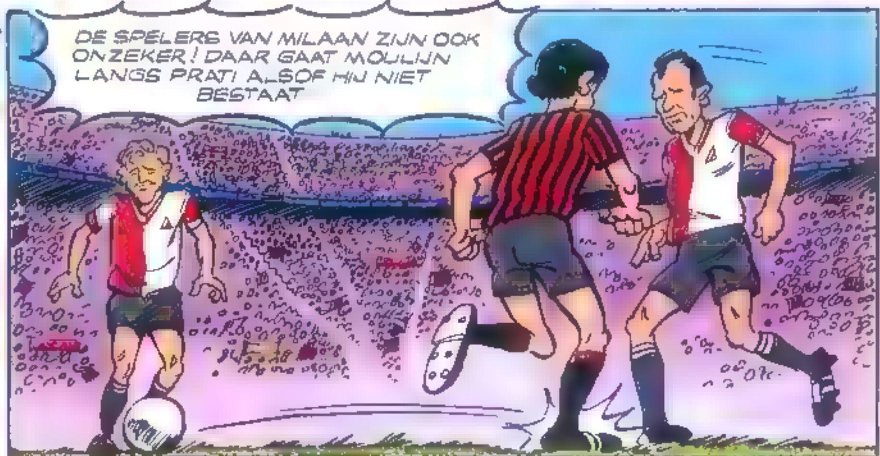
DE MACARONI'S

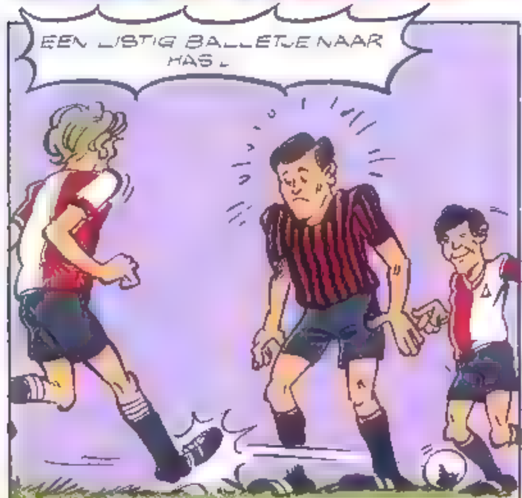

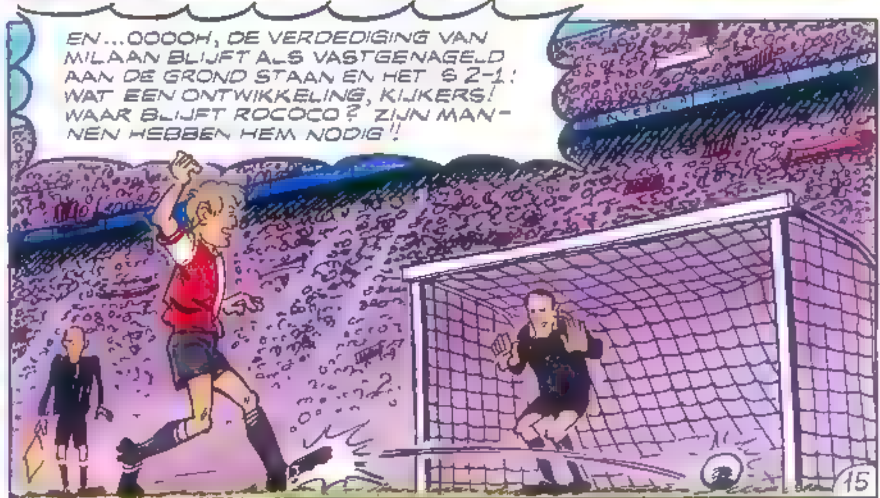

TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN
DINO ATTANASIO

CHANTAGE en VOETBAL

Als trainer Rococo van de FC Milaan Macaroni, Bill en Luigi op de tribune ontdekt, krijgt hij de schrik van zijn leven

116

WORDT VERVOLGD

UGAKI DE

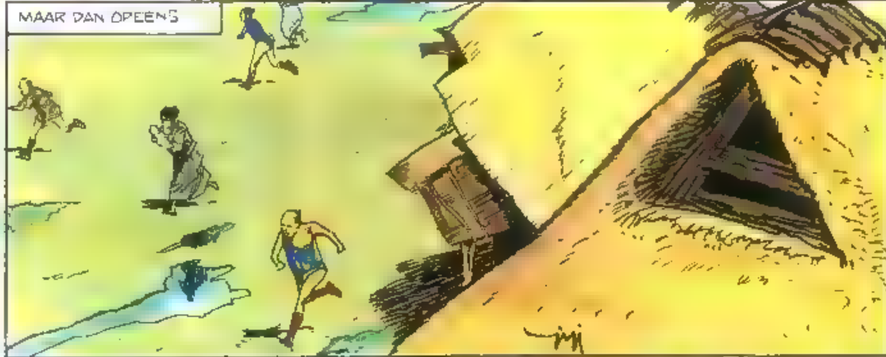

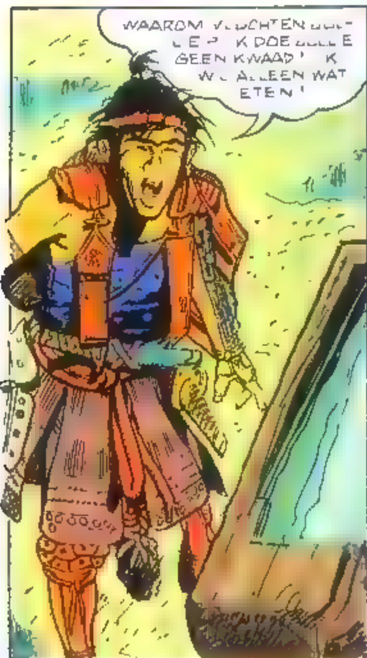
HET REGENDE NIET MEER TOEN DE SAMOERAI HET DORP BINNEN LIEP

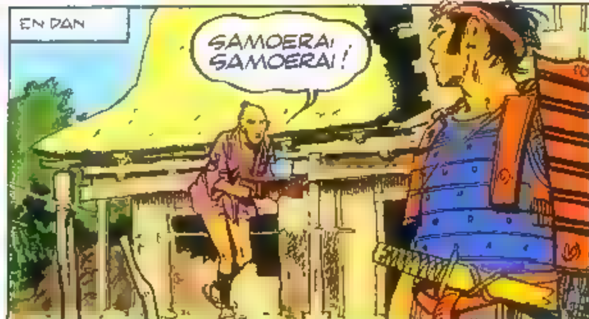
VREEMD DIT DORP LIJKT WEL UITGESTORVEN. NOU JA, ALS IK TENMINSTE MAAR WAT EETBAARS KAN VINDEN

MAAR DAN OPEENS

WAAROM VLUCHTEN JULLIE? IK DOE JULLIE GEEN KWAAD! IK WIL ALLEEN WAT ETEN!

EN DAN
SAMOERAI SAMOERAI!

WAT IS HIER AAN DE HAND? WAAROM VLUCHT IEDEREEN? WAT GEBEURT ER TOCH IN DIT DORP?

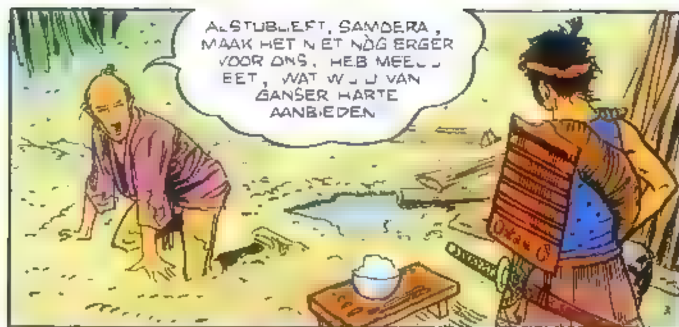
NEEM DIT EN GA WEG! VLUG

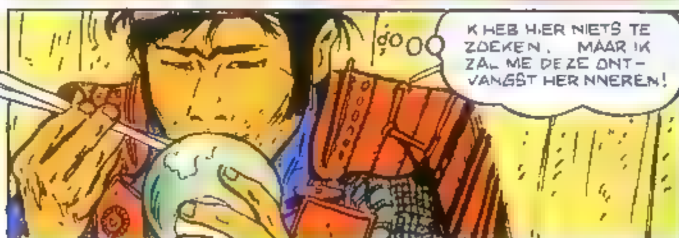

VOORUIT, VERTEL OP!

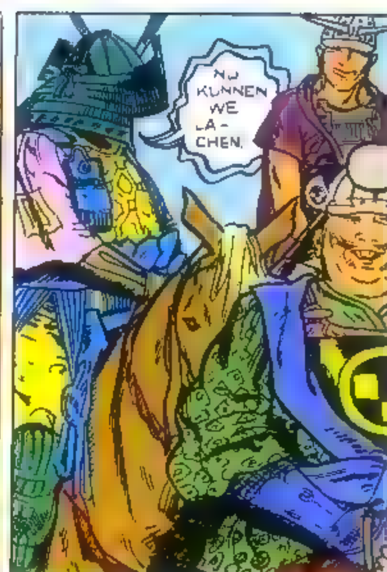
DOOR G'G'.

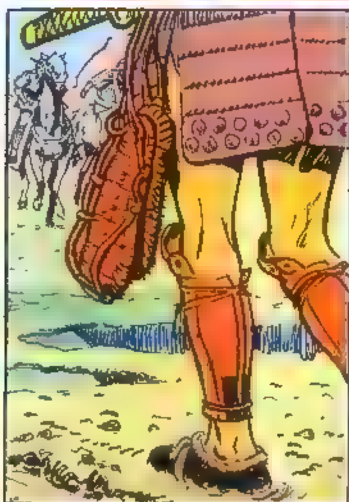
SAMOERAI

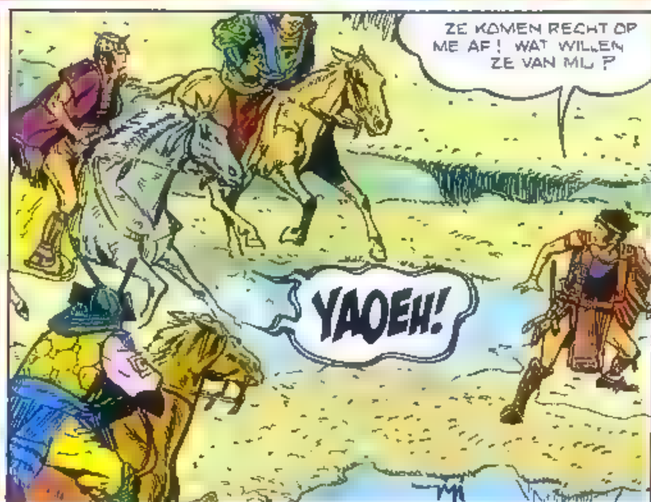

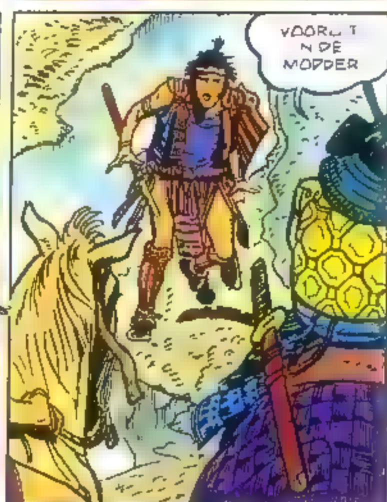

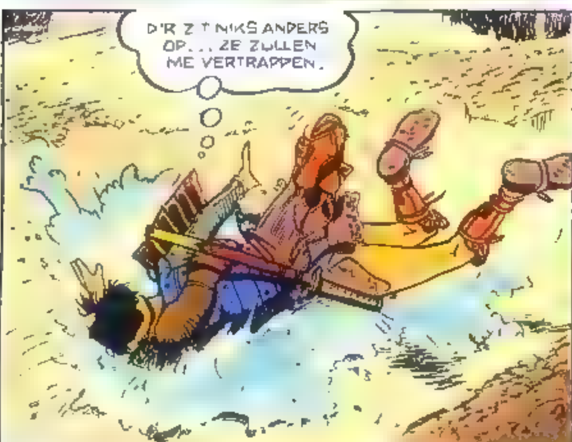

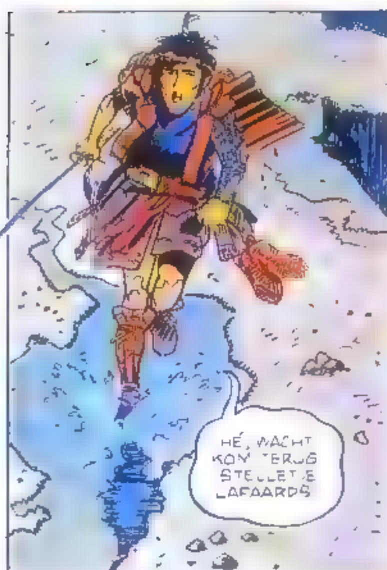

UGAKI DE

NA EEN LANGE, LANGE WANDELING BEREIKT DE SAMOERAI EEN BOS

EEN BOS WAAR DE RUST SLECHTS BEDRIEGELIJK IS

SAMOERAI

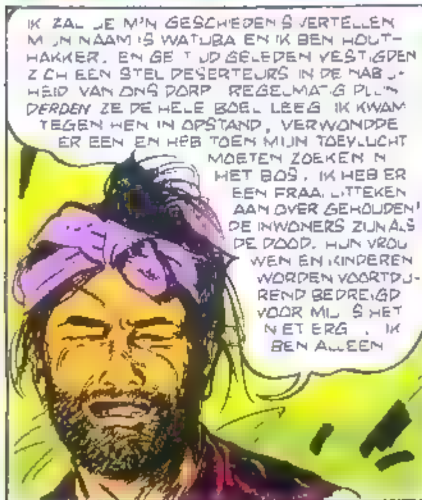

* DA MYO   APANS EDELMAN

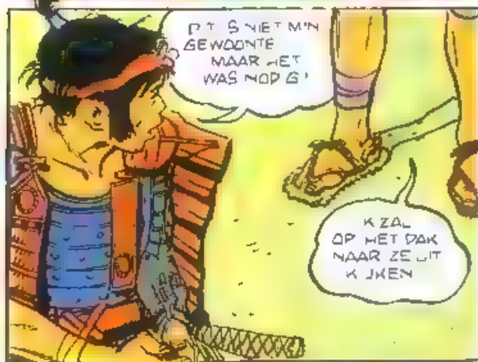

UGAKI DE

DIT IS NIET MIJN GEWOONTE MAAR HET WAS NODIG!
IK ZAL OP HET DAK NAAR ZE UITKIJKEN

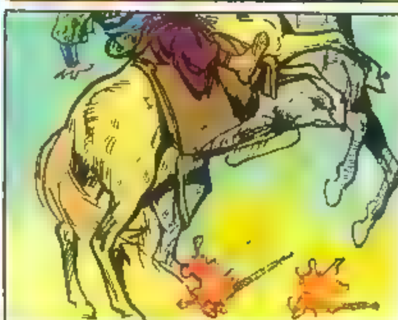

EN DAN BEGINT EEN LANGE WACHT

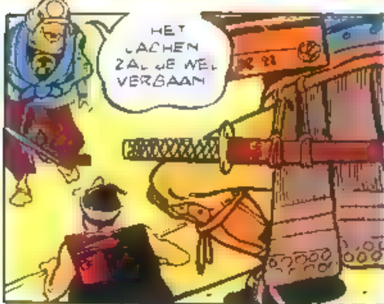

DAAR KOMEN ZE!
DE TOORTSEN ZIJN KLAAR. WE GAAN TOT ACTIE OVER. IK VERBERG ME. ZE MOETEN DENKEN DAT JIJ ALLEEN BENT!

NU!

JIJ WEER, VERVLOEKTE DWAAS VAN 'N HOUTHAKKER. WE KRIJGEN JE OOK IN DAT HUIS WEL TE PAKKEN, DWAAS!

EN DAT IS NUMMER EEN!

HET LACHEN ZAL JE WEL VERGAAN

DAT HADDEN JULLIE NIET VERWACHT, HE?!

NU IS HET JULLIE BEURT, SCHOFTEN!

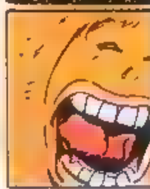
SAMOERAI

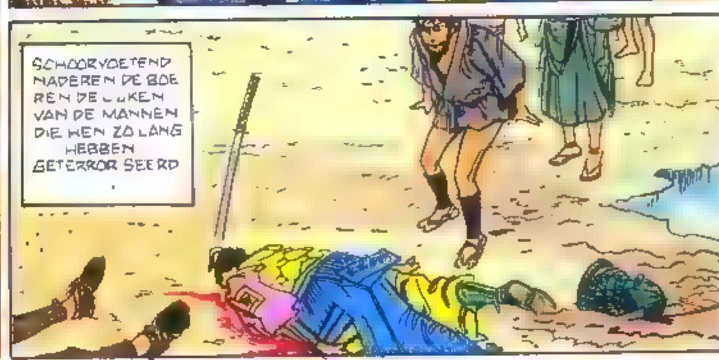

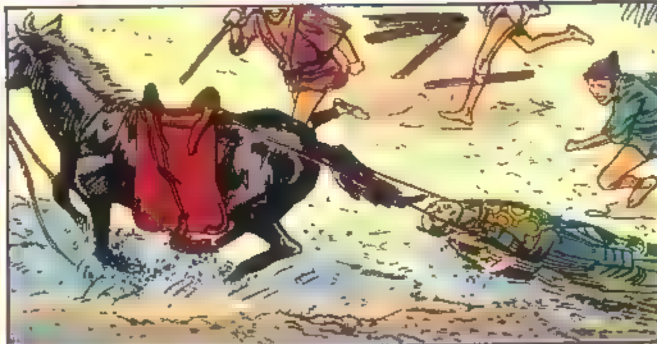

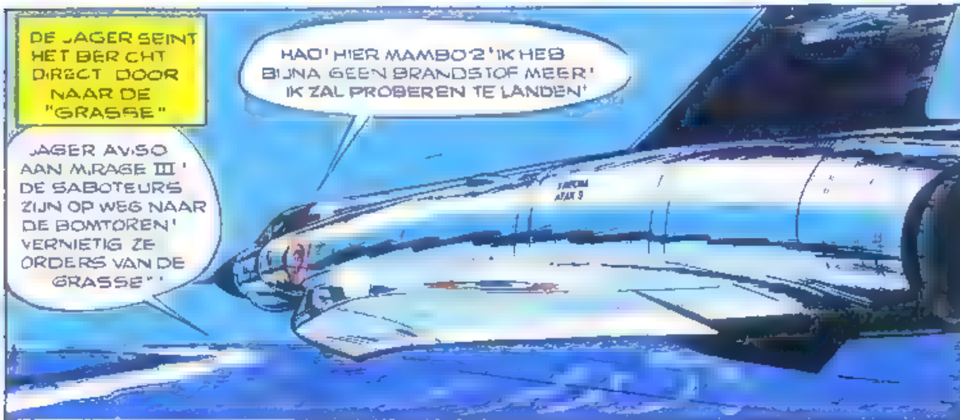

EINDE

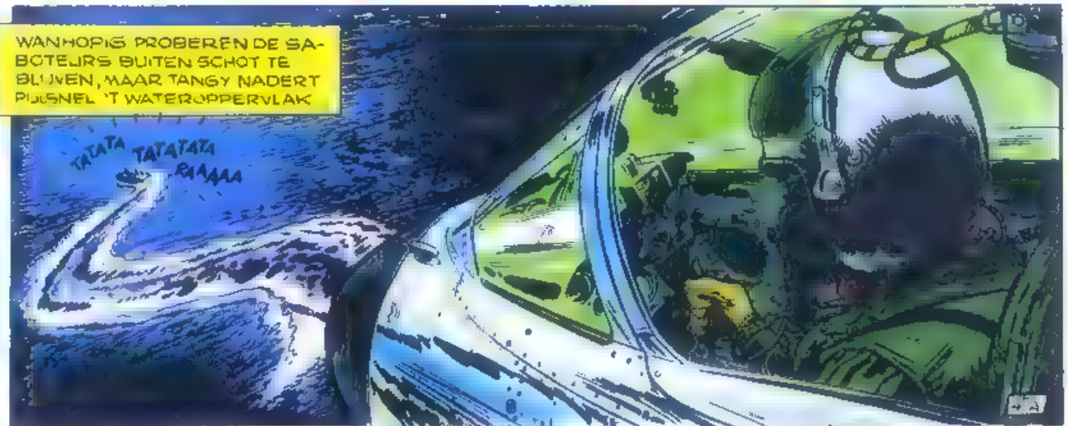
MICK TANGY

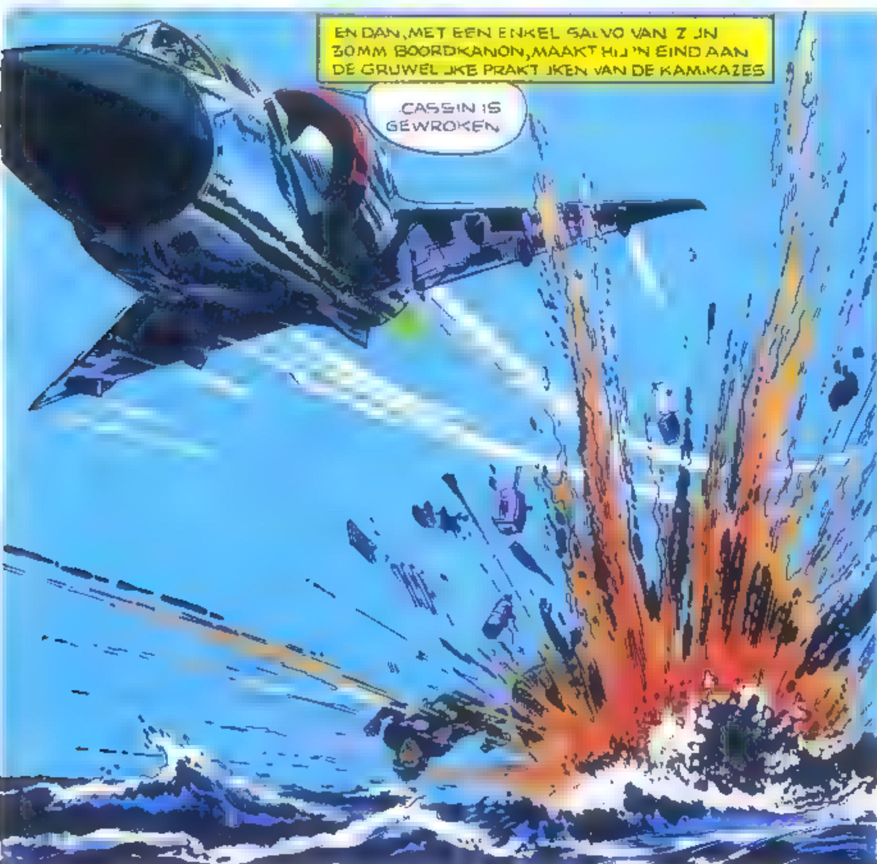
TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: JIJÉ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

GEVAAR OP MURUROA

Het ziet er naar uit dat de Kamikazes toch nog hun duivelse plan ten uitvoer gaan brengen. De ingang tot de lagune is afgesloten.

© Dargaud S.A.

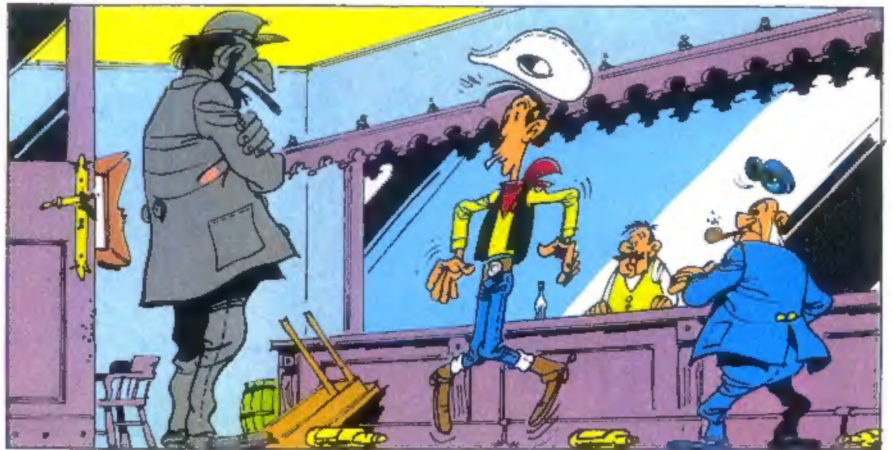

'T WAS ME HET JAARTJE WEER WEL, MENSEN, SOMMIGE MENSEN DENKEN: 'T WAS 'T JAARTJE NIET, MAAR DAT IS NATUURLIJK ONZIN, ALLEMAAL FLAUWEKUL, 'T WAS ME GEWOON 'T JAARTJE WEL. WEL, WEL, ZEIDEN WE NOG TOEN 'T JAARTJE BINNENKWAM. WEL, WEL, DIE HAALT HET NIET, ZEIDEN WE, HIJ HAD ZO'N KLEIN INNEMEND GEZICHTJE, EEN SOORT BIESHEUVEL ZONDER HAAR, MAAR WEL NIET ZO BLOZEND, EN WE ZEIDEN DIE HAALT HET NOOIT, MAAR DAT WAS ZEER PESSIMISTISCH VAN ONS, OOK ZEER NEGATIEF, WANT NEEM NOU BIESHEUVEL: DIE HEEFT HET OOK GEHAALD. EN KIJK NOU EENS WAT WE NOU HEBBEN. 'T OUWE JAAR HELEMAAL UITGETELD, DAAR HOREN WE NOOIT MEER WAT VAN. TROUWENS, HEEFT U NOG WEL EENS WAT VAN BEERNINK GEHOORD? NEE TOCH ZEKER! DIE HAALT HET NOOIT, ZEIDEN WE, BEERNINK NIET, UDINK TROUWENS OOK NIET, HOREN WE TROUWENS OOK NIET VEEL MEER VAN. JA JA MENSEN, DE OLIEBOLLEN ZITTEN WEER ONDER DE POEDERSUIKER EN HET KABINET OOK, ZEG IK ALTIJD MAAR. BIESHEUVEL ZEI HET LAATST NOG: **DIT KABINET STAAT VOOR DE MOEILIJKE TAAK DE ECONOMISCHE WONDEN TE LIKKEN DIE HET VORIGE KABINET HEEFT ACHTERGELATEN,** MAAR HIJ BEDOELDE GEWOON: ALS WE NOG EEN GAATJE ZIEN VERHOGEN WE DE ACCIJNS OP SUIKER, DAT TIKT NOG AARDIG AAN BIJ AL DAT LIKKEN
TIK TAK
WIM KAN
neemt afscheid van 't oude jaar
REGIE Henk Albers
TEKST Jan van Gelderen
MUZIEK Richards Studio
71
DE AANDACHTIGE TELEVISIEKIJKER HEEFT HET GEZIEN. DAT WAS NIET HET OUDE VERTROUW. DE KOFFERTJE OP PRINSJESDAG DAT WAS EEN DOKTERSVALIES JE GESCHROEID DOOR HET HETE HANG. ZER

Zonder hoedje, vlaggetje en toeter
WEET U WAT IK NOU ZO VREEMD VOND? NOU, HET STAATSIEBEZOEK VAN KONINGIN JULIANA. DAT ZOND DE NOS LIVE UIT. ALLES, ALLES HEBBEN WE GEZIEN, IN KLEUREN. TJONGE, TSJONGE, MOOI WAS DAT... MAAR DAT FEEST IN PERZIE, HEEFT U DAAR WAT VAN GEZIEN? NOU JA, DE PERZEN MOCHTEN OOK NIET KIJKEN...
IK KREEG LAATST EEN BRIEF VAN EEN DAME UIT MIDDELKOOP. MIJNHEER KAN, SCHREEF ZE, WAAROM TREEDT U NOOIT VOOR DE TV OP? DAT IS HEEL EENVOUDIG: MIJN DUITS IS NIET ZO BEST...
Nee nee, daar zeg ik van 't jaar niets over.
DE KLEREN MAKEN DE KEIZER OOK NIET
eet ze maar lekker op, mij zal je er niets meer over horen zeggen.
Corrie en ik
Mijn konijn en ik
ONS POLITIEK BESTEL IS NIET MEER WAT HET WAS. DIE HOGE STEEK MISTEN WE TOCH OP PRINSJESDAG. TROUWENS, DE K.L.M. ZIT OOK WEER IN DE RODE CIJFERS. DAT MAAKT EEN AMERIKAANSE GROOTMOEDER NIET GOED...
ABC CABARET
ACTUEEL
BIJZONDER
CRIMMINEEL

LUCKY LUKE BOOTRACE

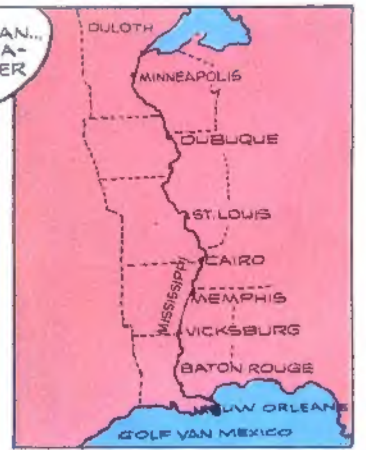

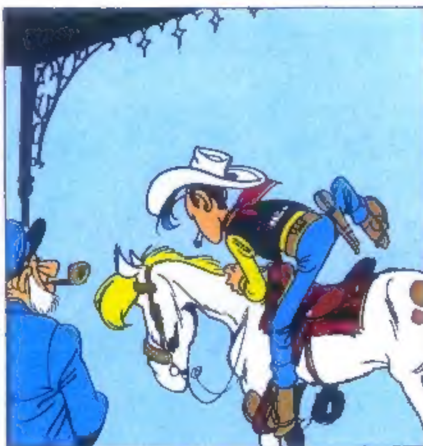

OP DE MISSISSIPPI

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: RENEE VAN UTTEREN

LUCKY LUKE
BOOTRACE OP DE MISSISSIPPI

